

RESPONSABILITATS?

En tots els fets ocorreguts en l'Àrea Nacional, sempre després d'haver-se produït han sorgit les ganes de la depuració, i s'han cercat Responsables, però no sempre s'han volgut trobar on eren, així per exemple, a l'any 21, quan el desastre d'Anual el Parlament d'aleshores, (en el que hi formaven molts polítics dels d'avui), creà una Comissió de Responsabilitats, que no condemnà cap responsable—els polítics diuen que al venir la dictadura, (que ells no sabien evitar, com ara), no deixà actuar la dita Comissió, però el cert és que sols pagaren la desfeta aquella, els germans que caigueren, i les famílies que no veien més als seus.

Al 31, després d'implantar-se la República, també sorgí la mania de les Responsabilitats per la Dictadura dels 8 anys, però... hi havia responsables que Governaven la República, i els Parlamentaris del 31 (que salvant algunes excepcions eren els mateixos del 19 de juliol), feren lo que acostumen a fer tots els parlamentaris del món, passar temps, però no jutjar a ningú. Quant l'aixecament de Figols, aleshores sí, es trobaren responsables per enviar-los a la Guínea, però, ¡Ah! aleshores es tractava de simples obrers, d'homes de la C. N. T. i la F. A. I., i la República vetllant per els furs del principi d'autoritat havia de fer quelcom, no es tractava pas de Diputats i Ministres.

I ara veiem com en ple moviment revolucionari, la mania de les responsabilitats també ha sorgit, no podia faltar,—tot moviment que s'estimi una mica les ha de tenir,—i veiem com per els fets produïts arran de l'aixecament feixista el juliol, per si en aquesta localitat o en l'altre o en la de més enllà, hi ha algun desaparegut, s'incoen processos, i més processos, però... sobre els responsables? No, sols s'incoen processos i es detenen els companys de la C. N. T. i la F. A. I. com de costum no és té en compte que els Comitès Revolucionaris d'aleshores que manaven aquells dies, els formaven el P. S. U. C., la U. G. T., la E. R., el P. O. U. M., el P. F. I., la U. de R., la F. A. I., la C. N. T., i inclús l'Acció Catalana i l'Estat Català, i que per tant d'els fets produïts aleshores en són responsables totes les organitzacions i tots els homes que representant-les formaven en aquells Comitès per igual, però de la Justícia s'ha n'ha fet un juguet polític per atropellar a qui els fa nosa, i com que el sector de la C. N. T. és el que ha actuat amb més responsabilitat i Consciència del seu deure és a ell a qui cal desfer.

I si no vejem-ho, a Vilafranca per exemple, hi ha uns processos contra uns companys, per uns fets, en els quals, no tant sols cauen en la mateixa responsabilitat, si ni ha, els diferents partits polítics que formaven el Comitè,

I és davant d'aquesta vergonya que'ns cal empassar als partits polítics, i les organitzacions, per saber a que atendrem, i que pensen d'aquels companys que purguen lo que no han comès, i que en tot cas haurien de purgar-ho tots, i més que res empassem a «alguns» d'aquels prohoms que en representació de les distintes organitzacions formaven en el Comitè i que avui formen en el Consell Municipal.

Responsabilitats? Sí, però davant la Llei, i no oblidem que la Llei és per tots, i que la Constitu-

ció de la República diu, que tots els espanyols som iguals davant la Llei, estem disposats a sotmetre'ns a la Llei, però també estem disposats a fer-hi sotmetre als demés. Desde avui diem:

No volem tractes de favor, acceptem la nostra Responsabilitat en tot allò que n'hi hagi, però farem també que davant la Llei, ens acompanyin en aquesta Responsabilitat, totes les organitzacions que col·laboren amb nosaltres, i tots aquells prohoms que les representaven, i que potser tenen més que amagar que nosaltres.

La llum i el fum

D'un temps ençà hi ha qui—contravenint les necessitats de la guerra i de la conveniència general—predica odi en lloc d'amor i dona fum en lloc de llum. Hi ha qui predica la unitat i pel seu procedir envers als altres cada dia es queda i, sembla voler quedar-se, més sol.

Aquell qui amb la seva actuació tendeix a disgregar fraccions similars, excava abismes, en lloc de construir ponts, es declara adversari de tota mena d'organització i perjudica miserablement la societat.

Els procediments esmentats demostren, en primer lloc, un esperit esquifit, curt i desconeixedor de les realitats polítiques i, segonament, una manca absoluta de sentit constructiu.

El desgavell actual no el curaran ni els corders, ni els girondins, ni els jacobins que ens acaben de sortir. Es declara la guerra a mort, ara contra els Marat, ara contra els Danton, després contra els Robespierre. Però, sabem bé prou vers on porta aquest camí.

Si aquestes actituds—que creiem inconscients—fossin preses amb tota la malícia, pensariem que es vol justificar l'adveniment d'un Napoleó gran o d'un remat de petits, més ambiciosos que el gran i, per tant, més odiosos encara,

Veritablement, l'Espanya del 19 de juliol, ara arreconada els dies feiners, guardada per donar color els dies de festa—no mereix ésser tractada amb tanta inconsciència i amb tanta inconseqüència. Per això, recomanem bona voluntat i reflexió si volem que la pau penetri intensament entre tots nosaltres.

GABRIEL ABRIL

Front d'Aragó, desembre del 1937

Valor innegable

La aportación obrera al movimiento contra el fascismo, es un valor que nadie puede discutir. Raras veces en la Historia se ha demostrado tanto afán por vencer como el que está manifestando la clase trabajadora española frente a la invasión extranjera.

Cada vez que se pide un sacrificio al trabajador, éste lo multiplica hasta lo infinito. No hay palabras suficientes para elogiar el comportamiento del obrero en la producción, lo mismo que no hay palabras suficientemente amorosas para loar el estoicismo del Ejército popular antifascista. Es que el uno y el otro se compenetran. Son obreros unidos por el mismo deseo; los guía el mismo pensamiento. Ambos, el soldado y el obrero, hacen la guerra al fascismo porque saben que venciendo a los que siempre fueron enemigos de sus reivindicaciones, lograrán la deseada emancipación social.

Nadie puede discutir esa aportación desinteresada del obrero de la retaguardia a la guerra. Es algo que conmueve a los mas indiferentes, cuando éstos penetran en los centros de producción, y más aun si se prestan a analizar lo que representa el sacrificio del obrero que produce día y noche para suministrar a los heroicos defensores de España cuanto necesitan para rechazar los ataques facciosos.

La aportación del obrero de la retaguardia queda palpablemente sintetizada en lo que ha dado para aliviar a su hermano del frente de los rigores del invierno. Sin alardear de su esfuerzo, el obrero de la retaguardia colabora y soporta cuanto exige la guerra contra el fascismo, y esto lo hace guiado por el espíritu de justicia social, encarnada en la resistencia heroica que pusieron y siguen poniendo, los que les tocó en suerte ocupar las avanzadillas de la guerra y de la revolución.

Sin embargo, se sigue persistiendo en alejar de la cosa pública al valor positivo de este grandioso movimiento, que es el obrero. Hay necesidad de rectificar ese criterio, dando la personali-

dad debida al obrero, cuyo espíritu de sacrificio nadie le puede discutir, y teniendo el como tiene puesta su confianza en el sindicalismo, urge incorporar las organizaciones sindicales a la responsabilidad gubernamental, tanto o más que en la guerra. No será posible instaurar en España el régimen de convivencia social basado en la justicia, sin la aportación de los obreros, los cuales, como hemos dicho, tienen la máxima expresión de su capacidad e inteligencia en los respectivos organismos que supieron en todos los momentos difíciles afrontar las más críticas situaciones, salvando a España del caos a que la habían sometido por ineptitud y malquerencia, los que del propio Estado español vivían.

Ante esa prueba de amor a España, es hora de dar potestad a los organismos sindicales para que éstos constituyen en lo futuro el exponente de lo que España será en el concierto de la vida de los pueblos.

Si se encauza la vida del país con la colaboración en todos los aspectos de los obreros, pronto veremos que nuestra España estará libre de invasores y su justicia irradiará por todas las tierras y, especialmente, por las que hoy son víctimas de la tiranía fascista.

Semana de los niños

Del 1 al 7 de enero de 1938, S. I. A. que es la madre de todos los niños del mundo, la que lucha por ellos, la que por ellos se afana, organiza la semana de los niños.

Para los pequeños de España, para los niños refugiados, para los hijos de los combatientes, es preciso que tu, compañero, contribuyas con el aporte para darles juguetes, dulces, ropitas, etc. Dirige tus donativos a las Agrupaciones Locales de S. I. A. o al Consejo Regional, calle Nueva de la Rambla 3 y 5, Barcelona.

Juguetes para los niños; trae miles y miles de juguetes para los pequeños, juguetes de paz, juguetes de amor, juguetes que sirvan para aprendizaje de la vida. Enviadlos al Consejo Regional de S. I. A. o a las Agrupaciones Locales.

Del Mestre dels Polítics... i dels homes honrats

«He perdut en el Govern, la meua tranquil·litat, el meu repòs, les il·lusions, i la confiança en els homes que constitueixen el fons del meu caràcter. Per cada home lleial he trobat deu traïdors, per cada home agraït, cent ingrats, per cada home desinteressat i patriota, cent que no buscaven en la Política, sinó la satisfacció dels seus apetits personals».

Parau-les que digué el més honrat dels polítics que mai ha tingut Espanya, Francesc Pi y Margall.

“Barracas de feria política”

De «LA VANGUARDIA». Parrafos del artículo que publicó en su número del día 18 del corriente mes, titulado «Mientras se pelea en los frentes» «BARRACAS DE FERIA POLITICA».

«Sin resquemores, hemos de lamentar que haya gentes ocupadas en el deporte de levantar polvaredas políticas. En las tertulias toman asiento estos desocupados y olvidadizos. Quizá la tertulia merezca pervivir, como institución patológica de la sociedad. Pero conviene que no sobrepase sus límites de mentidero. En la tertulia no se cuenta con la experiencia del pueblo. De poco valdría una revolución si no consiguiera adoctrinar al pueblo sobre cosas y hombres».

«La mendacidad y la osadía del eterno Pérez político, que pide, como quien no quiere, la cosa, que se le devuelva la República que él contribuyó a dejar indefensa».

«Nos hallamos en un período tan sensible de España que una reincidencia en los vicios que hoy nos cuestan rios de sangre, pudiera merecer, en no largo plazo, una sanción adecuada».

«¡CUIDADO! En todas las revoluciones hay una primera vuelta para los enemigos del pueblo y una segunda vuelta para los que proclamándose servidores de la causa popular, no han sabido renunciar a que sus resentimientos y ambiciones se sobrepongan al interés público».

Subscripció pro Abric del Combatent Organitzada per S. U. T. (4.ª llista)

Suma anterior	824'— ptes.	Ciprià Sanjuan	2'50 »	Un que no bada	5'— »
Remei Ferret	1'— »	Anton Just	10'— »	Cooperativa Pintors	50'— »
Asumpció Sunyé	1'— »	Fèlix Bertran	5'— »	Josep Pallejà	10'— »
Mercè Solé	1'— »	Josep Marimon	1'— »	Josep Martí	1'— »
Carme Sabadier	1'— »	Jaume Font	2'— »	Fernand Porcar	1'50 »
Montserrat Tort	0'50 »	Col·lectivitat		J. Pallejà Solé	5'— »
Joan Montserrat	2'— »	Albareda	100'— »	Ramon Tomás	2'25 »
Col·lectivitat Barbers	25'— »	Allred Inglada	5'— »	Josep Senabre	5'00 »
S. G.	10'— »	Cooperativa Lampistes		Gabriel Giralt	15'— »
M. Marimón	10'— »	«Progrés»	25'— »	Joan Inglès	2'— »
J. Espigo	1'— »	R. R. S.	10'— »	Joan Marimon	1'— »
Joaquim Pou	0'50 »	Sindicat Les Cabanyes		S. U. Alimentació (sec-	
Joan Aguado	0'50 »	C. N. T.	25'— »	ció vins i similars)	500'— »
Pere Estebanell	5'— »	Josep Sabater	2'50 »	Total	1.753,25 ptes.
Josep Berroya	1'— »	A. i J. Huguet	10'— »	ENTREGAT A «SOLIDARIDAD OBRERA»	
Domenech Girona	0'50 »	Pau Manyé	2'— »		
Josepa Pau de Pedrola	1'— »	Baldomero Casanellas	5'— »	Primera, segona i	
Sindicat de Pintors	25'— »	Sindicat Distribució		tercera entregas	1.128'— ptes.
Manel Clarasó	5'— »	Secció Administració	10'— »	Cuarta entrega	1 000'— »
Josep Sala	1'— »	Pepita Costa	2'50 »	Total entregat fins	
Manel Alayo	5'— »	X. X. X.	5'— »	la data	2.128'— ptes.
Pere Ripoll	1'— »	Josepa Ferrer	1'— »		
		X. X. X.	10'— »		

Les iniciatives de la nostre C. N. T.

L'ajut al nostre Hospital

Suma anterior	9.270'— ptes.
Sindicat Unic del Transport	500'— »

Col·lectivitat Hill	500'— »
X. X. X. X.	200'— »

Total d'aportacions fins la data 10.470'— ptes.

Impremta Claret - Vilafranca del Penedès

HOJAS DE AFEITAR

a precios sin competencia y de calidad insuperable, elaboradas por personal de reconocida capacidad técnica ofrecen

HIJOS DE ROGELIO ROJO

(Empresa colectivizada)

Suministro solamente al por mayor. Vilafranca del Penedès. Despacho para la venta: Rosellón, 168. Barcelona.

A Z Y M O L

Evita l'agror i que els envasos vinosos es floreixin.

SEPSA

Societat Enològica del Penedès (Empresa col·lectivitzada)

VILAFRANCA

Fábrica de Farines "LA VILAFRANQUINA"

indústria col·lectivitzada

Carrers del Dos de Maig i Manuel Azaña. Tel. 87

AGRICULTORS:

Aproveiteu el temps. Aquesta casa, per la seva gran capacitat de molturació, entrega al dia les partides de blat y ordi.

Cooperativa de Fuetero, Ebanistes i Carrossers "LA POPULAR"

Exposició i venda de mobles a la Plaça de la Constitució n.º 39.

Subministre directe al públic

SOLIDESA

GARANTIA